

nos jazzgeschiedenis 188 = zondag 31.7.1983 = H 3 = 21.02-21.30
+++++

MdR, NDS Jazzgeschiedenis 188.

plaat 1

Benny Carter a/h Orchestra: Takin' my time (Benny Carter)
2/6 - 3:25 - RCA PM 42406

Benny Carter, arrangeur, componist, klarinettist, altsaxofonist, trompettist - tenminste op de plaat want hij bespeelt nog vrij wat andere instrumenten zeer goed zoals trombone, baritonsaxofoon en piano- Carter is van mei 1935 tot mei 1938 in Europa geweest. Terug in de States formeerde hij zomer '38 een orkest, en tot in 1955 werkte hij met eigen big bands. Maar die werden vooral voor bepaalde engagements samengesteld, bepaalde toernees, vandaar dat de bezettingen soms snel sterk variëren, Carter volgde een ander beleid dan Basie, Ellington of Lunceford. Het repertoire was ook commerciëler, hoewel u daar in mijn selectie voor de NDS Jazzgeschiedenis vrij weinig van zult merken. In deel 116 speelde Carter trompet bij de Una Mae Carlisle-opname van "Walkin' by the river", ik gaf daarbij de datum op de RCA-hoes, checkte die niet, maar die moet 13 november 1940 zijn en niet '39. De muziek die u net aan het begin hoorde is van 19 november '40, een Benny Carter-stuk dat "Takin' my time" heet, hij soleerde op altsaxofoon, Sidney De Paris op trompet. Dit was het orkest: 3 trompetten-Russell Smith, Sidney De Paris en Bobby Williams, 3 trombones-Milton Robinson, Madison Vaughan en Benny Morton, 5 saxofoons-Benny Carter en Chauncey Haughton-alten, George Irish en Stafford Simon-tenoren, George James-alt en bariton. Ritmesectie: Sonny White-piano, Everett Barksdale-gitaar, Hayes Alvis-bas, Keg Purnell-drums. "Takin' my time" was het vierde en laatste stuk van de 19 november 1940-session voor Bluebird in New York City - Benny Carter and his Orchestra. Twee maanden later, 21 januari '41, was het alweer praktisch een totaal andere band, ~~Deze~~: Russell Smith, Sidney De Paris en Jonah Jones-trompetten. Vic Dickenson, Jimmy Archey en Joe Britton-trombones. Benny Carter, George Dorsey en Bill White-alt, George Irish en Fred Mitchell-teno: saxofoons. Sonny White-piano, Herb Thomas-gitaar, Ted Sturgis-bas, J.C.Heard-drums. Dit is Benny Carter's "Cuddle up, huddle up".

plaat 1

Benny Carter a/h Orchestra: Cuddle up, huddle up (Benny Carter)
2/7 - 2:44 - idem

Jonah Jones op gestopte trompet in het thema, Benny Carter-altsaxofoon, J.C.Heard-drums en Sonny White-piano in "Cuddle up, huddle up" Uit dezelfde session Carter's arrangement van Lecuona's "Babalu".

plaat 1

Benny Carter a/h Orchestra: Babalu (Lecuona)
2/8 - 3:06 - idem

"Babalu" met Benny Carter-altsaxofoon, Jonah Jones-trompet, óf George Irish óf Fred Mitchell op tenorsaxofoon, en Sonny White-piano ~~en~~ boogie in een van huis uit Latin stuk. Bluebird session in New York City, 21 januari 1941. Op 1 april is de trompetsectie Sidney De Paris, Doc Cheatham en Lincoln Mills, de trombonegroep is dezelfde van 21 januari, de saxofoons: Benny Carter, Ernie Purce en Eddie Barefield-alten, Fred Williams en Ernie Powell-tenoren. Sonny White-piano, Herb Thomas-gitaar, Charles Dayton-bas, Al Taylor drums. Benny Carter's "My favorite blues".

plaat 2

Benny Carter a/h Orchestra: My favorite blues (Benny Carter)
3/3 - 3:06 - idem

"My favorite blues", Bluebird - New York City - 1 april 1941. Met Benny Carter-trompet, Vic Dickenson-trombone, Sonny White-piano, ik dacht Ernie Powell-tenorsaxofoon. Na dit swing-stuk als een voorbeeld van het 'andere' repertoire "Lullaby to a dream".

plaat 2

Benny Carter a/h Orchestra: Lullaby to a dream (Benny Carter)
3/4 - 3:07 - idem

Benny Carter's "Lullaby to a dream" waarin hij de melodie op trompet speelde, verder weer pianist White en tenorist Powell. Uit dezelfde Bluebird-session van 1 april '41. We gaan naar 16 oktober en dus wéér een praktisch nieuwe bezetting. Nat Williams, Emmett Berry en Rostelle Reese-trompetten. Jimmy Archey, Benny Morton en John McConnell-trombones. Benny Carter ^{en} Ernie Purce-alt, Ernie Powell en Al Gibson-tenor, George James-alt- en baritonsaxofoon. Sonny White-piano, Willie Lewis-gitaar, Charles Drayton-bas, Shep Shepherd-drums. In het arrangement van Benny Carter "Sunday".

plaat 2

Benny Carter a/h Orchestra: Sunday (Miller, Cohn, Stein, Krueger)
3/6 - 2:44 - idem

Benny Carter speelde altsaxofoon, Sonny White-piano, Benny Morton-trombone en Willie Lewis-electrische gitaar in "Sunday". Tot slot nu een Benny Carter compositie uit dezelfde session, toen niet op de plaat uitgebracht. Het stuk heet "Tree of Hope", een boom die groeide voor het Lafayette Theater en door artisten in Harlem als geluksboom werd beschouwd: de boom aanraken of erlangs wrijven bracht mazzel. In 1930 stond de boom op sterven, in '35 stond het restant, tot vierkante paal gekapt en een paar meter hoog, midden in Seventh Av. voor het Lafayette, in '41 was er een stompje van nog geen meter over, en dat is later in de coulissen van het Apollo Theater neergezet. Artisten die aan de Wednesday Amateur Night meededen werden door de Master of Ceremonies verplicht die stomp aan te raken voor ze opgingen - zo was het in de jaren zestig nog. Ik weet niet of de Tree of Hope na de sluiting van het oorspronkelijke Apollo Theater is meegegaan naar de nieuwe locatie. Benny Carter's "Tree of Hope".

plaat 2 Benny Carter a/h Orchestra: Tree of Hope (Benny Carter)
4/1 - 2:49 - idem

Ik dacht Emmett Berry op trompet, daarna Benny Morton-trombone en Benny Carter-altsaxofoon in "Tree of Hope", voor Bluebird in New York City, 16 oktober 1941. Eind van NOS Jazzgeschiedenis 188, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 118880

28:18

opn 15.6.83